

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Katona János Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Katona János ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. július 3. napján kelt 35.P.21.853/2017/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt és az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a ... e-mail címre történő megküldés útján közölje a felperessel az alábbi adatokat:

A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 1. § a) pontja szerinti köztulajdonban álló, mely gazdasági társaság és milyen összegben nyújtott társasági-adókedvezményre jogosító támogatást ... évben, valamint ... napjáig az alperes részére. A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 forint perköltséget. Megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában idézte az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését, 28. cikkét, 39. cikk (2) bekezdését, az Infotv. 3. § 5. pontját, 26. § (1) bekezdését, az Art. 53. § (1a) bekezdését és 54. § (1) bekezdést.

Megállapította, hogy az alperes - a tagjaira és az alapszabályában meghatározott céljaira is tekintettel - közfeladatot ellátó szerv.

Mivel az alperes a perben megtagadási okként adótitokra hivatkozott, csak ezen megtagadási ok jogszerűségét vizsgálta. Utalt a Taotv. 22/D. § (1) bekezdésében foglaltakra és arra, hogy ezen

jogszabályhely alapján az alperes részére nyújtott, meghatározott célú támogatás adókedvezményre jogosítja fel a támogatót.

Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla ... számú ítéletére, mely szerint minden olyan kedvezmény, amit az állam a költségvetés terhére nyújt, így a Taotv. rendelkezései alapján igénybe vehető adókedvezmény is, közpénz jellegű állami támogatásnak minősül. Társasági-adókedvezmény érvényesítése esetén ugyanis az igénylő az állam szerveitől részesül olyan kedvezményben, mely ebben a formában állami támogatásnak minősül és ennek eredményeként az állam adóbevételről esik el.

Rámutatott arra, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdés e) pontja alapján a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot - az adatfajták meghatározásával - törvény központi pénzügyi, vagy devizapolitikai érdekből korlátozhatja. Az Alaptörvény 28. cikke alapján az Art. 54. § (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy annak alapján bizonyos esetekben az Infotv. megengedi az adótitok felhasználását, így az adótitok közlését is.

Nyomatékosan vette figyelembe, hogy a felperesi adatigénylés olyan támogatókat érint, amelyek a Köztul.tv. 1. § a) pontja szerinti köztulajdonban álló gazdasági társaságnak minősülnek. Ezek - a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 1. § (2) bekezdése szerint - teljesen, vagy részben a nemzeti vagyronba tartoznak, illetve közfeladatot látnak el, így a gazdálkodásukra vonatkozó adatok az Alaptörvény, illetve az Infotv. rendelkezései szerint közérdekű adatnak minősülnek. A perben a felperes ténylegesen egy közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő olyan adatok közlését kérte, amelyek a nemzeti vagyont képező gazdasági társaságokkal, illetve egyéb, de közfeladatot ellátó jogi személyek tevékenységével kapcsolatosak és amelyek alapján megállapítható, hogy ezen jogi személyek a kezelésükben álló pénzüsszegeket - többek között - milyen célra fordítják. Így nem csak az alperes, de a támogatást nyújtók személye alapján is megismerhetők lennének ezek az adatok, amennyiben a felperes a támogatást nyújtó gazdasági társaságokat, egyéb jogi személyeket egyesével keresné meg a közérdekű adatok közlése vonatkozásában.

A fentiek alapján úgy ítélte meg, hogy az Art. 53. § (1a) bekezdése nem állít abszolút korlátot a támogatást nyújtók személyére tekintettel.

Nem látta indokoltnak az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését, az erre vonatkozó felperesi kérelmet elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes adatigénylése ... napján kelt, az alperest a ... napjáig nyújtott támogatások körében kötelezte az adatok kiadására, az ezt követő időszakra vonatkozó keresetet elutasította.

Az adatközlés módját a felperesi kereset szerint, az Infotv. 30. § (2) bekezdésére figyelemmel határozta meg. A teljesítési határidőről a Pp. 217. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Rögzítette, hogy bár az ítélet rendelkező része - a végrehajthatóság érdekében - a megfogalmazás módjában eltér a felperes kereseti kérelmétől, ez nem jelenti a kereseti kérelemnél való túlterjeszkedést.

Mivel az elsődleges kereseti kérelemnek helyt adott, a másodlagos kereseti kérelmet nem vizsgálta.

A kereset részleges elutasítása ellenére úgy tekintette, hogy a perben a felperes teljes mértékben pernyertes lett. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest perköltség megfizetésére. Utalt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdéseire és arra, hogy a keresetlevélhez csatolt megbízási szerződés szerinti bruttó 127.000 forint kikötött munkadíj egyértelműen eltúlzott, nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Figyelembe vette a keresetlevél terjedelmét, az Infotv. tanulmányozására fordított szükséges időt és mindezek alapján az ügyvédi munkadíjat 50.000 forint + áfa összegre mérsékelte.

Az ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezéssel éltek.

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezés tekintetében részben változtassa meg, az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 130.000 forint + áfa összegre emelje fel, továbbá az alperest a keresetlevélhez csatolt ügyvédi meghatalmazásban rögzített tényvázlat-kivonat, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. § (2) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa, azaz bruttó 19.050 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezze.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság ítélete a perköltségre vonatkozó rész tekintetében jogsértő.

Az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a munkadíj összegét mérsékelte, a döntését azonban érdemben nem indokolta, illetve iratellenes indokolást adott.

A perben egy kilenc oldalas, részletes, nemcsak Infotv. részeket, hanem releváns bírósági eseti döntéseket, alkotmánybírósági eljárási kezdeményezést, Art. jogértelmezést is magába foglaló keresetlevelet nyújtott be 2017. május 6. napján, szombaton a 30 napos anyagi jogi határidő megtartása végett. A 2017. április 30. és május 5. napja közötti elektronikus levelezés alapján a felperesi per előtti ügyvédi felszólítások sem vezettek eredményre, ennek vonatkozásában ügyvédi munkadíj igénye 30.000 forint + áfa volt. Az elsőfokú bíróság kifejezett hivatkozása, a csatolt levelezések és a Pp. 75. § (1) bekezdése ellenére nem vette figyelembe sem a keresetlevél benyújtása előtt igazolt munkáját, sem pedig a keresetlevél és mellékleteinek munkaidő igényességét.

A keresetlevélhez csatolt ügyvédi meghatalmazásban rögzített tényvázlat tartalmazza az ügyvédi díjmegállapodás kivonatát, mely szerint a keresetlevél elkészítésének és elektronikus benyújtásának díja 100.000 forint + áfa, ami átalány jellegű, a bírósági tárgyalásokon való részvétel díja megkezdett tárgyalási óránként 15.000 forint + áfa, a bírósági beadványok elkészítésének díja megkezdett óránként 15.000 forint + áfa, a peren kívül végzett, igazolt tevékenység díja pedig megkezdett óránként 10.000 forint + áfa.

A keresetlevél vonatkozásában átalányjellegű díj került rögzítésre, így annak csökkentése, mérséklése fogalmilag kizárt.

Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. december 15. napján kelt ... számú ítéletének indokolásában foglaltakra. Az ebben a körben hozott bírósági döntés gyakorlati következményét is bemutatta, levezetve, hogy a 40 órára számított bruttó bérminimum bérköltsége hogyan alakul. Ennek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított 50.000 forint ügyvédi munkadíj gyakorlatilag körülbelül 25.000 forint nettó kifizetést, 3.000 forintos nettó óradíjat eredményez, ami nem éri el például egy fodrász, vagy egy gázszerelő átlagos óradíját.

Az alperes fellebbezésében szintén az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikke nem engedi meg, hogy a bíróság az Alaptörvényre hivatkozva úgynevezett contra legem jogértelmezést kövessen. Az adótitok az Infotv. 27. §-a alapján olyan adatkör, amelynél a közérdekű adatok megismerhetőségének joga korlátozódik.

Az Art. 53. § (1a) bekezdése olyan jogalkotói szándékot fejez ki, amely szerint az ügyben érintett támogatások adótitoknak minősüljenek és mentesüljenek a közérdekű adatigénylés keretei között történő nyilvánosságra hozataltól. A rendelkezéseket a 2016. évi C. törvény illesztette be az Art.-be. Ezen jogszabályhelynek akár a nyelvtani, akár a logikai, akár a rendszertani értelmezése egyértelműen alátámasztja, hogy az ügyben érintett adatok a jogalkotó szándéka szerint nem kerülhetnek nyilvánosságra közérdekű adatigénylés keretei között. A törvény indokolása is ezt az álláspontot támasztja alá, amikor akként fogalmaz, hogy „amellett ugyanakkor a támogatásokra vonatkozó egyes adatok kapcsán - figyelembe véve, hogy ezen adatok az adózói magán- és üzleti

szféra körébe is tartoznak - szükséges, hogy tisztázásra kerüljön az adótitok fogalmán keresztül védettség mibenléte, mértéke, továbbá az átláthatóság biztosítása érdekében a támogatások kapcsán megismerhető adatok köre." Ezen átláthatósági rendelkezéseket az Art. új 53. § 6. és 7. cikke biztosítja.

A jogalkotó az Art.-ben figyelembe vette az alkotmányos értékeket. Ezen szakaszokban egyértelműen meghatározta, hogy az adótitok által védett érdek, illetve bizonyos adatok nyilvánosságához fűződő érdek összeegyeztetését milyen szabályozással kívánja elérni. Egyszerűsítve: a részletes adatok adótitkot képeznek, az összesített adatok nyilvánosak. Nem kétséges, hogy az Art. 54. cikke szűk körben lehetővé teszi az adótitok felhasználását törvény alapján. A felhasználás lehetővé tétele ugyanakkor általában konkrét hivatkozással történik, az Infotv. pedig nem tartalmaz hivatkozást arra, hogy bármely esetben az adótitok közérdekű adatigénylés tárgya lehetne. Az Art. 54. §-ának az elsőfokú bíróság által elfogadott kiterjesztő értelmezése lerontja az Art. 53. § (1a) bekezdését. A hatályos magyar jogban nincs olyan szabály, mely szerint a köztulajdonban lévő gazdasági társaságok adózással kapcsolatos titkai enyhébb védelemben részesülnének, mint a magántulajdonú társaságok ilyen titkai. Az enyhébb védelem a piacon tevékenykedő köztulajdonú cégeket a magántulajdonú cégekkel szemben hátrányba hozná. Az elsőfokú bíróság tehát az Art. 53. § (1a) bekezdést részben lerontó jogi értelmezést fogadott el, amikor annak hatályát a törvényhozó nyilvánvaló szándéka ellenére leszűkítette.

Az elsőfokú bíróság elvonta az Alkotmánybíróság hatáskörét, tulajdonképpen alkotmányos normakontrollt gyakorolva. Ennek azonban a perbeli esetben nincs jelentősége tekintettel arra, hogy az ügyben érintett adatok nem állnak rendelkezésére, azokat átadni nem tudja, így az Alkotmánybíróság megkeresésének sincs helye. Az adatigénylés a 2009. évi CXXII. törvény hatálya alá tartozó, köztulajdonban álló gazdasági társaságok által a részére biztosított támogatási felajánlásokra vonatkozik. Nem köteles ugyanakkor nyilvántartani azt, hogy a támogatást nyújtók a 2009. évi CXXII. törvény hatálya alá tartoznak-e és nem is vezet ilyen nyilvántartást. Az ilyen adatok beszerzése indokolatlan és szükségtelen terhet róna az alperesre.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítéletnek a per főtárgya tekintetében való helybenhagyására irányult.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet - a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően - kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálhatta felül.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatok a Infotv. 3. § 5. pontjának megfelelően.

Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint a közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot - a törvényben meghatározott kivételekkel - bárki megismerhesse.

Az Infotv. 31. § (1) bekezdése értelmében a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása esetén az igénylő bírósághoz fordulhat.

A perben az alperes megtagadási okként adótitokra hivatkozott, így a bíróságnak az Infotv. 31. § (2) bekezdése értelmében ezen megtagadási ok jogszerűségét kellett vizsgálni, a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokát az alperesnek kellett bizonyítania.

A felek közötti, a pert megelőző levelezésből megállapíthatóan az alperes a 2017. május 4. napján kelt válaszában valóban hivatkozott arra, hogy nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, miszerint a számára támogatást nyújtó adózókról azok tulajdonosi struktúráját is feltüntető nyilvántartást vezessen, ilyen nyilvántartás hiányában pedig az igényelt adatok sem állnak rendelkezésére. Az elsőfokú eljárásban ugyanakkor sem érdemi ellenkérelmében, sem az ügyben megtartott tárgyaláson nem jelölte meg ezen megtagadási okot. Ilyen hivatkozás hiányában pedig a felperesnek nem is volt lehetősége arra, hogy - a bizonyítási teher megfordulása folytán - ennek ellenkezőjét, azaz az adatoknak az alperes rendelkezésére állását igazolja.

A jogvita elbírálásának kereteit a kereseti kérelem és ellenkérelem adják meg, a bíróság csak a perben felhozott megtagadási ok jogszerűségét vizsgálhatja, az előzetes levelezésben leírtak e tekintetben nem lehetnek irányadók. Mivel az elsőfokú eljárásban az alperes ezen megtagadási okot nem jelölte meg, az erre vonatkozó, a fellebbezése 17. pontjában felhozott hivatkozása sem lehet alapos.

Ehhez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla egyebekben megjegyzi, hogy adatgyűjtésre, illetve adat előállítására az adatkezelő csak akkor nem kötelezhető, ha az ténylegesen aránytalan nehézséget jelentene számára, illetve erre az esetre - az Infotv. 29. § (3) bekezdésében és a 301/2016. (IX. 30.) Korm.rendeletben foglaltaknak megfelelően költségtérítést igényelhet.

Az alperesi, adótitokra történő hivatkozás körében a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 53. § (1a) bekezdésének rendelkezései 2016. október 24. napján léptek hatályba. A felperes által hivatkozott kúriai, illetve ítéltáblai döntések - az adatigénylések időpontjára tekintettel - nem ezen új rendelkezések alapján születtek.

A perbeli adatigénylés időpontjában (...) hatályos Art. 53. § (1a) bekezdése alapján a kiadni kért adatok adótitoknak minősülnek, ahogy azok adótitkot képeztek a már 2016. október 24. napját megelőzően is hatályban volt 53. § (1) bekezdésben foglalt fogalommeghatározás alapján is.

Az Art. vonatkozó, 2016. október 24. napjától hatályos, 53. § (1a) bekezdéséhez fűzött indokolás szerint az adózás rendjéről szóló törvény az adótitok fogalmát széles körben határozza meg, s adótitoknak minősíti az adózást érintő tény, adatot, körülményt, határozatot, igazolást, vagy más iratot. Az újonnan beiktatott (1a) bekezdés az adótitokra vonatkozó rendelkezést egészíti ki annak rögzítésével, hogy az adózók által juttatott támogatásokra vonatkozó adatok köréből mely adatok minősülnek különösen az adótitok fogalmi körébe tartozónak, tekintettel arra is, hogy ezen adatok a magán- és üzleti szféra körébe is tartoznak, s mint ilyeneknek konkrét jogszabályi előírás alapján is szükséges a védettségük biztosítása. A törvényi indokolás külön kiemeli azt, hogy a támogatásokra vonatkozó egyes adatok kapcsán - miután ezen adatok az adózói, magán- és üzleti szféra körébe is tartoznak - szükséges, hogy tisztázásra kerüljön az adótitok fogalmán keresztüli védettség mibenléte, mértéke, továbbá az átláthatóság biztosítása érdekében a támogatások kapcsán megismerhető adatok köre. Az átláthatóságot biztosító rendelkezéseket az 53. § (6) és (7) bekezdései tartalmazzák. Ezek szerint nem minősül adótitoknak az adóévben igénybe vett adókedvezmény, jóváírás, kapott támogatás, az adózók részéről a támogatott javára felajánlott adó, vagy adóelőleg összesített mértéke, ezek az összesített adatok tehát kötelezően kiadandók.

A fentiekből következően a Fővárosi Ítéltábla álláspontja az, hogy a törvénymódosítás elsősorban az üzleti- és a magánszférát kívánta védeni és a jogalkotó szándéka nem arra irányult, hogy a nemzeti vagyonnal gazdálkodó cégeknél az átláthatóságot, a nyilvánosságot korlátozza. A különbségtétel egyértelmű az üzleti-, magánszférába tartozó adatok és a szigorúbb feltételekkel kezelt állami vagyonra vonatkozó adatok nyilvánossága között. Mindemellett - miután a törvény

módosítása változatlanul nem mondja ki azt, hogy a közérdekű, vagy a közérdekből nyilvános adat nem ismerhető meg, ha az az (1), vagy az (1a) bekezdés szerint adótitoknak minősül - a Fővárosi Ítéltábla fenntartja azt a következetes gyakorlatot, hogy az adótitok nem lehet abszolút korlátja az adatmegismerésnek. Az új szabályozás az Infotv. 27. § (3) bekezdésében szabályozott üzleti titokhoz, mint adatmegismerési korláthoz mutat hasonlóságot. A törvény rögzíti, hogy mi az, ami az (1) bekezdésben meghatározott adatkörön belül nem minősül adótitoknak, kiveszi az adótitok fogalma alól az összesített mértéket, változatlanul fennmarad ugyanakkor a bíróság mérlegelési joga annak eldöntésére, hogy az egyéniesített, a részletes adatok nyilvánossága adótitokra hivatkozással korlátozható-e, azaz adott esetben a közérdekű adatok megismeréséhez való jog, vagy az adótitok élvez-e elsőbbséget.

A perbeli adatigénylés a Kgtv. hatálya alá tartozó, nemzeti vagyonnal gazdálkodó szervezeteket érint, ennek döntő súllyal történő figyelembe vétele mellett - az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében szabályozott szükségesség, arányosság tesztjét elvégezve - sem az alperesi oldalon, sem az érintett szervezetek oldalán nem talált a Fővárosi Ítéltábla olyan védendő érdeket, ami háttérbe szorítaná a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjogot.

Nem alapos a felperesnek a perköltség összegének felemelésére vonatkozó fellebbezése sem.

A Fővárosi Ítéltábla ebben a körben arra mutat rá, hogy az ügyvédi munkadíj megállapításánál - amennyiben a fél és az őt képviselő ügyvéd között a díjazásra vonatkozóan a megbízási szerződésben megállapodás jön létre - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltak az irányadóak azzal, hogy a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a bíróság a munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a döntését indokolni köteles. A mérséklés vonatkozásában végzett mérlegelés tekintetében is kiindulási alap a per tárgyának értéke, továbbá a végzett ügyvédi munka mértéke. Ez utóbbi keretében értékelni szükséges a kifejtett ügyvédi tevékenység munka- és időigényességét, valamint annak színvonalát. Önmagában a perben előterjesztett keresetlevél oldalszáma nem lehet meghatározó. Vizsgálat tárgyává kell tenni, hogy az adott terjedelem szükséges volt-e a felperesi igény megfelelő érvényesítéséhez, az elvégzett ügyvédi munka arányban áll-e az igényérvényesítéssel összefüggésben szükségképpen és elfogadhatóan elvégzendő tevékenységgel. Értékelni kell a jogi képviselő által a pert megelőzően és peren kívül végzett tevékenységét is.

A perbeli esetben a pertárgy értéke - az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel, a meg nem határozható pertárgyérték alapul vételével - 600.000 forint. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a felperes 9 oldalas keresetlevelet terjesztett elő, annak nagy részét a vonatkozó jogszabályok és a felperes által irányadónak tekintett bírósági határozatok ismertetése teszi ki. A felperesi jogi képviselő a pert megelőzően is végzett tevékenységet, a közérdekű adatok kiadása iránti kérelmét eljuttatta az alpereshez, majd az alperessel e-mail levelezést folytatott. Az ügyben egyetlen tárgyalás megtartására került sor, amelyen a felperesi képviselő nem jelent meg. Az elsőfokú bíróság ezeket a körülményeket megfelelően értékelte, kellő indokát adta annak, hogy a felperesi jogi képviselő munkadíja miért került mérséklésre, a fentebb kifejtettek alapján ezen körülmények felülmérlegelésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget.

Sem a felperes, sem az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre.

Tekintettel arra, hogy a felperesi fellebbezés kizárólag a perköltség megállapítása ellen irányult, míg az alperes az ügy érdemében terjesztett elő fellebbezést, a másodfokú bíróság a pervesztesség, pernyertesség arányát a másodfokú eljárásban 70-30%-ban állapította meg az alperesre terhesebben. A felperes ügyvédi költségként a fellebbezési eljárásban - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján - a tárgyaláson való megjelenés vonatkozásában 10.000 forint + áfa, míg a

fellebbezés tanulmányozása alapján 15.000 forint + áfa összeget számított fel. A pernyertesség pervesztesség arányára tekintettel, a tisztán pernyertes rész alapulvételével a másodfokú bíróság ezen érvényesített költségtételek együttes összege fele részének, mint perköltségnek a megfizetésére kötelezte az alperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő 81. § (1) bekezdésének megfelelően.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Budapest, 2017. december 12.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Ócsai Beatrix s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő